

คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ ๒๕๑/๒๕๔๗

เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ตามที่มีคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๒๔๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาไปแล้ว นั้น

บัดนี้ ระยะเวลาของโครงการทดลองดังกล่าวได้หมดลงแล้ว เพื่อให้การบริหารแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (CEO) เป็นไปด้วยความชัดเจนสอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดจนเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๔๖ จึงมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้น กรุงเทพมหานคร) ดังต่อไปนี้

๑. อำนาจพิจารณาและอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๔๖ และ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๔๖ เฉพาะสิ่งปลูกสร้าง ดังต่อไปนี้

๑.๑ สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

๑.๒ ท่อหรือสายเคเบิล

๑.๓ เชือกกันน้ำเซาะ

๑.๔ โรงสูบน้ำ

๑.๕ กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

๒. อำนาจการระวางชี้และรับรองเขตที่ดินที่มีเขตจดแม่ น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบและทะเลภายในน่านน้ำไทย ตามมาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ในพื้นที่ที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ดำเนินการกำหนดแนวเขต เรียบร้อยแล้วและได้แจ้งให้จังหวัดทราบ

๓. อำนาจการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒ (๑๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พระพุทธศักราช ๒๔๘๑ และค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒ (๖) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อนำส่งเงินเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป

๔. อำนาจสั่งห้ามใช้และให้แก้ไขท่ารับ-ส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเทียบเรือ และแพ ตามมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

๕. อำนาจการพิจารณาและอนุญาตการเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใดๆ ให้หิน กรวด ทราย ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใดๆ ยกเว้นน้ำมัน และเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำลำคลอง ฯลฯ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

๖. อำนาจการดำเนินการกรณีเมื่อมีเรือหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือในน่านน้ำไทย ตามมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

๗. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งฯ นี้ แล้ว ให้สำเนาหนังสืออนุญาตและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทราบทุกครั้งด้วย
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วันชัย ศารทูลทัต

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณา

อนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามมาตรา 117

แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

แบบท้ายคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ 291/2547

ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

1. สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

1.1 สะพานปรับระดับต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับโป๊ะเทียบเรือ มีราวลูกกรงที่แข็งแรงทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1:2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด พื้นสะพานปรับระดับต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่นและต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

1.2 โป๊ะเทียบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัย มีอัตราการลอยตัวสูง โดยเมื่อรับน้ำหนักสูงสุดแล้ว พื้นของโป๊ะเทียบเรือต้องอยู่สูงจากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 ซม. และมีราวลูกกรงที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเทียบและส่วนที่ต่อกับสะพานปรับระดับพื้นโป๊ะเทียบเรือต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

1.3 ภายในตัวโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกันผนังกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย 3 ห้อง เฉลี่ยต่อความยาว และมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวโป๊ะต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ 25 ซม. รอบตัวโป๊ะ (ขณะยังไม่ได้รับบรรทุกผู้โดยสาร)

1.4 ตัวโป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร 1.20 คนต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุก มีข้อความว่า "จำนวนผู้โดยสารสูงสุด - คน" (โดยทั่วไประบุจำนวนผู้โดยสาร 1.2 คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะ 1 ตารางเมตร)

1.5 ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นยาวออกไปไม่เกิน 1 ใน 3 ของความกว้างลำน้ำ และไม่เกินปลายสุดของสิ่งล่วงล้ำลำน้ำข้างเคียง นอกจากกรณีจำเป็นให้นำเสนอกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณา

1.6 การพิจารณาอนุญาตทำโป๊ะเทียบเรือ นอกจากจะพิจารณาตามข้อ 1.5 แล้วจะต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรทางน้ำ สภาพแวดล้อมทั้งปัจจุบันและที่จะมีการพัฒนาในอนาคตด้วย

กรณีเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะ

1) ควรจัดให้มีทางขึ้นหรือลงโป๊ะเทียบเรือแยกออกจากกัน และให้มีเครื่องหมายสำหรับคนโดยสารเมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป

2) ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ

- บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า 50 - 75 Lux

- บริเวณสะพานปรับระดับต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า 100 - 150 Lux

2. ท่อหรือ สายเคเบิล

2.1 การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดของทะเลหรือชายดลิ่ง ต้องฝังท่อหรือสายเคเบิลใต้พื้นดินให้เพียงพอและมีความปลอดภัย แต่ต้องไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยมีให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพ่นขึ้นมาเหนือพื้นดิน

2.2 การวางท่อไปกลับสะพาน ตัวท่อต้องอยู่ชิดกับตัวสะพานมากที่สุด ระดับใต้สุดของท่อต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด และในกรณีที่มีโครงสร้างรับท่อด้านบนไปกลับสะพานจะต้องไม่มีส่วนใดอยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน และต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำเกินแนวช่องลอดค่อมสะพาน และต้องอยู่ในแนวเดียวกับค่อมสะพาน โดยที่สะพานดังกล่าวต้องเป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กและขบด้วยกฎหมาย ส่วนสะพานที่สร้างด้วยวัสดุอื่นให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

2.3 การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาทางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ปักเสาให้ชิดแนวขอบฝั่งมากที่สุด เพื่อมิให้เกิดขวางทางเดินเรือ (เฉพาะกรณีปักเสาด้านบนไปกลับแนวลำน้ำ)

2.4 กรณีที่มีการขออนุญาตปักเสาไฟฟ้าหรือเสารับท่อ เพื่อพาดสายหรือวางท่อข้ามลำน้ำ ให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

3. เขื่อนกันน้ำเซาะ (ป้องกันดลิ่ง)

3.1 ต้องมีรูปแบบเพื่อป้องกันดลิ่งมิให้เกิดการพังทลายในเขตพื้นที่ตามเอกสารสิทธิตามกฎหมาย และหรือตามสภาพจริงปัจจุบัน ที่ไม่เกินเนื้อที่ตามเอกสารสิทธิ โดยไม่ใช้การรักษาสภาพพื้นที่นอก

3.2 ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อง่อน้ำ กระแสน้ำ คลื่น และบริเวณข้างเคียง

3.3 ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฝั่งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่อื่นเข้าไปในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น

3.4 ความลาดชันของเขื่อนกันน้ำเซาะไม่เกิน 1:3 โดยแนวสันเขื่อนด้านบนต้องอยู่ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณร่องน้ำที่แคบหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เขื่อนต้องมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันออกมาในแนวน้ำ

3.5 กรณีการก่อสร้างอยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำทางเดินเรือหรือมีแผนการขุดลอกไว้ ส่วนปลายสุดของเขื่อนกันน้ำเซาะที่มีลักษณะลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเดินเรือไม่น้อยกว่า 15 เมตร

3.6 ส่วนที่ปลายสุดของเขื่อนต้องยื่นไม่เกิน 1 ใน 8 ของความกว้างลำน้ำ โดยกำหนดจากดลิ่งถึงดลิ่งบริเวณที่ขออนุญาต

3.7 ลำน้ำที่กว้างไม่เกิน 15 เมตร ในบริเวณที่ขออนุญาตให้ตัวเขื่อนมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมา

4. โรงสูบน้ำ

- 4.1 โรงที่ตั้งเครื่องสูบน้ำต้องอยู่บนฝั่งหรือบนตลิ่ง
- 4.2 การต่อท่อสูบน้ำเมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางขนานกับแนวเสาของโรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินใต้น้ำ และปลายท่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- 4.3 ให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตต้องติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณแสดงเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือทั้งเวลากลางวันและกลางคืน

5. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

- 5.1 ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดก้นกระชังต้องลอยอยู่สูงกว่าพื้นท้องน้ำ
- 5.2 วัสดุที่ใช้ผูกกระชังต้องลอยพื้นน้ำ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา
- 5.3 การปักเสายึดกระชังด้านที่ขวางน้ำต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร หรือเท่าที่จำเป็นต่อการใช้งาน
- 5.4 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำต้องไม่กีดขวางทางเดินเรือ หรือกระทบกับการไหลของน้ำ
- 5.5 ต้องติดตั้งธงสีแดงและไฟสัญญาณเป็นระยะ โดยรอบขอบเขตที่วางกระชัง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่
- 5.6 กรณีที่รูปแบบกระชังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้เสนอกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

6. สำหรับรูปแบบอื่นใดที่ไม่เข้าข่ายในข้อ 1-5 ให้ส่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณา